

indkomst til helårsindkomst, hvilket kunne medføre, at den pågældende skulle betale mellemskat og evt. topskat. For det andet vil der til gengæld i disse tilfælde ikke indrømmes personfradrag til nedsættelse af beskatningen.

Herefter skal bestemmelsen i personskattelovens § 14 alene gælde i tilfælde, hvor personers fulde skattepligt indtræder eller ophører.

Der foreslås et nyt stk. 2 i personskattelovens § 14 om, at en sådan tilflytter, henholdsvis fraflytter, dog skal kunne vælge, at beskatningen for den del af året, personen er omfattet af fuld skattepligt, foretages under hensyntagen til vedkommendes faktiske indkomst for det pågældende år.

Dette valg medfører, at der ikke skal ske omregning af personens indkomst i den del af året, hvor den pågældende var fuldt skattepligtig, til en beregnet helårsindkomst.

Til gengæld skal valget medføre, at personen skal medregne den indkomst, som den pågældende har erhvervet inden flytningen til Danmark, henholdsvis efter flytningen fra Danmark, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (samt personlig indkomst og kapitalindkomst). Der beregnes skatter af den faktiske helårsindkomst. De beregnede skatter nedsættes. Nedsættelsen udgør den del af de beregnede skatter, som efter forholdet mellem indkomsten i den del af året, den pågældende ikke var omfattet af fuld skattepligt, og helårsindkomsten – falder på den førstnævnte del af indkomsten.

Når en persons fulde skattepligt ophører af anden grund end dødsfald, skal den pågældende indgive selvangivelse inden udløbet af den kalendermåned, som følger efter den måned, hvor skattepligten ophørte, jf. ligningslovens § 32 D og § 20 i bekendtgørelse nr. 873 af 17. oktober 1994.

På det tidspunkt, hvor en person, som fraflytter Danmark med deraf ophør af fuld skattepligt, skal indgive selvangivelse, har den pågældende i mange tilfælde ikke overblik over indkomstforholdene for resten af året, så vedkommende dermed ikke har forudsætningerne for at træffe valget om helårsomregning og beskatning på grundlag af faktisk helårsindkomst.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.5. er det hensigten at ændre reglen om fremrykket selvangivelsesfrist, så denne skal indgives efter almindelige regler.

Det foreslås derfor, at en fraflytter skal foretage valget ved indgivelse af selvangivelse for det pågældende år. Valget kan omgøres, hvilket kan ske ved tilkendegivelse til den kommunale ligningsmyndighed se-

nest ved udløbet af ligningsfristen efter skattestyrelseslovens § 3, stk. 1.

De foreslåede betingelser for valget svarer til, hvad der gælder for grænsegængerbeskatning (og virksomhedsskatteordningen).

Til § 10

Til nr. 1

Forslaget vedrører ændringer vedr. koncerninterne lån og forslaget om gennemførelse af rente-/royaltydirektivet i dansk skattelovgivning.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse som litra d i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, om begrænset skattepligt af koncerninterne renter. Formålet med bestemmelsen er at imødegå, at et dansk selskab m.v. nedsætter den danske beskatning ved at reducere den skattepligtige indkomst gennem rentebetalinger til visse finansielle selskabet i lavskatte-lande, hvis det udenlandske selskab m.v. kontrollerer det danske selskab m.v.

Den ny bestemmelse omfatter også rentebetalinger fra et udenlandsk selskabs faste driftssted, som er beliggende her i landet, hvis betalingen er knyttet til udøvelsen af virksomheden i driftsstedet.

I tilknytning til den foreslåede begrænsede skattepligt har lovforslaget i § 4, nr. 4, et forslag om, at der i kildeskatteloven – som en ny § 65 D – indsættes en regel om, at der skal foretages indeholdelse af en renteskat på 30 pct. i forbindelse med enhver udbetaling eller godskrivning af renter til et selskab m.v., der er skattepligtig efter den ny regel i § 2, stk. 1, litra d.

Efter forslaget under nr. 3 indsættes der desuden i selskabsskattelovens § 2, stk. 2, et nyt 3. punktum, hvorefter skattepligten efter § 2, stk. 1, litra d, er endeligt opfyldt ved indeholdelsen af renteskat efter kildeskattelovens § 65 D.

Udgangspunktet i den foreslåede § 2, stk. 1, litra d, 1. pkt. er, at den begrænsede skattepligt af renter alene skal omfatte renter af kontrolleret gæld, dvs. hvor det betalende og det modtagende selskab m.v. er koncernforbundet, som defineret i skattekontrollovens § 3 B.

Det foreslås dog i 2. - 6. pkt., at den begrænsede skattepligt af renter ikke skal omfatte en række tilfælde, hvor det udenlandske selskab, der modtager renterne,

- a. allerede er begrænset skattepligtig af renterne som led i virksomhed med fast driftssted her i landet, eller
- b. er omfattet af EU's rente-/royaltydirektiv eller af en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den virkning, at beskatningen skal frafalde eller nedsættes, eller